ТОВ «АК «Центр професійного аудиту»

Роздатковий матеріал до семінару:

Новини осені - 2013

25 жовтня 2013 р.

м.Київ

ЗМІСТ	стор.
ПОДАТОК НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ	
ГУ МІНІСТЕРСТВА ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ У М. КИЄВІ, ДПІ У ПЕЧЕРСЬКОМУ РАЙОНІ М. КИЄВА Роз'яснення від 12.10.2013 р. *Податковий розрахунок за формою N 1ДФ*	3
ЄБПЗ : «*Чи виникає об'єкт оподаткування ПДФО у разі видачі роботодавцем візитних карток для працівників, на яких зазначені, зокрема, логотип, реквізити СГ та особисті дані конкретного працівника?*»	4
ЄДИНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ВНЕСОК	
ЄБПЗ: «*Чи необхідно після 01.10.2013 отримувати в органах доходів і зборів нову довідку-розрахунок на виплату заробітної плати, якщо термін дії довідки, виданої органом Пенсійного фонду, не минув?*»	5
ГОТІВКОВІ ТА БЕЗГОТІВКОВІ РОЗРАХУНКИ	
Головне управління Міндоходів у м. Києві Порядок подання звітності про використання РРО	6
Лист Міндоходів України від 07.10.2013 р. N 20223/7/99-99-22-01-03-17/1216 «Про реєстрацію РРО»	7
ЕКОЛОГІЧНИЙ ПОДАТОК («утилізаційний збір»)	
Прес-служба Головного управління МДЗ у Черкаській області *роз'яснює порядок справляння екологічного податку за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів (екологічний податок за транспортні засоби) у разі придбання транспортного засобу після 1 вересня 2013 року в особи, яка придбала цей транспортний засіб до цієї дати.*	8
РІЗНЕ	
Лист МФУ від 27.09.13 р. № 31-08410-07-27/28296	9
Лист Головного Управляння Міндоходів у Сумській області від 19.06.2013 р. № 1244/10/11-009	10
Лист Державної служби статистики України від 23.07.2013 р. N 05.2-8/107	10
Лист Держаної служби України з питань регуляторної політики та підприємництва від 16.08.2013 р. N 7443	11
ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ	
Лист Міністерства доходів і зборів від 27.09.2013 р. №11982/6/99-99-19-04-02-15 «*Щодо реквізитів податкової накладної*»	12
Лист Міністерства доходів і зборів від 17.07.2013 р. N 12232/7/99-99-19-04-02-17	13
Наказ Міністерства доходів і зборів від 07.10.2013р.№ 536 *Узагальнююча податкова консультація щодо особливостей оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання програмної продукції*	14
Лист Міністерства доходів і зборів від 16.08.2013 р. № 9151/6/99-99-19-04-02-15 «*Щодо обкладання ПДВ імпорту програмної продукції та її постачання на території України*»	20
ПОДАТОК НА ПРИБУТОК	
Лист Міністерства доходів і зборів від 12.09.2013 р. № 17802/7/99-99-19-03-02-17 «*Щодо нарахування та сплати авансових внесків при виплаті дивідендів*»	21
Інформаційний лист ВАСУ від 10.10.2013р. № 1386/12/13-13	22
ЗВИЧАЙНІ ЦІНИ	
Закон України від 04.07.2013р. № 408 – VII (витяг) «*Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо трансфертного ціноутворення*»	23
ЗВИЧАЙНІ ЦІНИ У ПОДАТКОВОМУ КОДЕКСІ	26

ПОДАТОК НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНІСТЕРСТВА ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ У М. КИЄВІ
ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА ІНСПЕКЦІЯ У ПЕЧЕРСЬКОМУ РАЙОНІ М. КИЄВА
Роз'яснення від 12.10.2013 р.

Податковий розрахунок за формою N 1ДФ

1. Бухгалтер виплатив працівникові відпускні у звітному кварталі за періоди нарахування майбутнього звітного податкового кварталу. Як відобразити в Розрахунку такі виплати?

- Відповідно до пп. 164.2.1 п. 164.2 ст. 164 розділу IV Податкового кодексу (ПК) від 02.12.2010 р. N 2755-VI, із змінами та доповненнями, доходи у вигляді заробітної плати, нараховані (виплачені) платникові податку відповідно до умов трудового договору (контракту), включаються до складу загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку і є базою оподаткування податком на доходи фізичних осіб.

Згідно з пп. 14.1.48 п. 14.1 ст. 14 ПК заробітна плата - основна та додаткова заробітна плата, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, які виплачуються (надаються) платнику податку (далі - ПП) у зв'язку з відносинами трудового найму.

Відповідно до пп. 169.4.1 п. 169.4 ст. 169 ПК, якщо ПП отримує доходи у вигляді заробітної плати за період її збереження згідно із законодавством, зокрема за час відпустки або перебування ПП на лікарняному, то для їх оподаткування такі доходи (їх частина) належать до відповідних податкових періодів їх нарахування.

Згідно з довідником ознак доходів, наведених у додатку до Порядку заповнення та подання податковими агентами Податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь ПП, і сум утриманого з них податку, затвердженого наказом ДПА України від 24.12.2010 р. N 1020 (далі - Порядок), сума відпускних відображається в Розрахунку під ознакою доходу "101".

А саме: у разі якщо нарахування та виплату суми відпускних було здійснено у I кварталі за період нарахувань II кварталу, то суму відпускних слід зараховувати до податкового періоду I кварталу, тобто до періоду, в якому проведено нарахування та виплату.

У графі 3а "Сума нарахованого доходу" відображається (за звітний квартал) дохід, який нараховано фізичній особі відповідно до ознаки доходу згідно з довідником ознак доходів, наведеним у додатку до цього Порядку. У разі нарахування доходу його відображення у графі 3а обов'язкове незалежно від того, виплачено такі доходи чи ні.

У графі 3 "Сума виплаченого доходу" відображається сума фактично виплаченого доходу ПП податковим агентом. Заробітна плата, що виплачується у встановлені терміни у наступному місяці, повинна бути відображена в податковому розрахунку за той період, у який входить попередній місяць, за який заробітну плату було нараховано.

У графі 4а "Сума нарахованого податку" відображається сума податку, нарахованого та утриманого з доходу, нарахованого ПП згідно із законодавством.

У графі 4 "Сума перерахованого податку" відображається фактична сума перерахованого податку до бюджету.

2. Як відображається в Розрахунку зарплата померлого працівника, яка виплачується спадкоємцеві?

- Перехід прав та обов'язків від особи, яка вважається померлою, до інших осіб ст. 1216 Цивільного кодексу (ЦК) розглядає як "спадкування".

Об'єктом спадщини виступають права та обов'язки спадкодавця. А спадкоємцями є особи, вказані у заповіті, якщо його було складено, або особи, визначені ст. 1261 - 1265 ЦК залежно від їхньої черговості.

Особливості спадкування деяких видів прав та обов'язків визначено у главі 84 ЦК. Так, відповідно до ст. 1227 ЦК, суми заробітної плати, пенсії, стипендії, аліментів, допомоги у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю, відшкодувань у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, інших соціальних виплат, які належали спадкодавцеві, але не були ним одержані за життя, передаються членам його сім'ї, а у разі їх відсутності - входять до складу спадщини.

Норми, що передбачають виплату заробітної плати померлого працівника членам його сім'ї, викладені й у розпорядженні Ради Міністрів Української РСР від 22.11.84 р. N 620-р "Щодо видачі заробітної плати, не одержаної до дня смерті робітника чи службовця" та в постанові Ради Міністрів СРСР від 19.11.84 р. N 1153 "Про порядок видачі заробітної плати, яка не була отримана до дня смерті робітника чи службовця".

Згідно із довідником ознак доходів, наведених у додатку до Порядку, сума заробітної плати, якої не одержав померлий працівник, і виплачується його спадкоємцям, відображається в Розрахунку під ознакою доходу "101" із зазначенням ідентифікаційного номера такого померлого працівника.

При цьому отримання заробітної плати у вигляді спадщини спадкоємцями відображається нотаріусом у Розрахунку під ознаками доходів "113", "114" або "115" залежно від ступеня споріднення.

3. Кілька працівників товариства не мають реєстраційного номера облікової картки. Чи потрібно їх подавати окремою порцією у Розрахунку?

- Згідно з п. 2.4 Порядку податковий розрахунок подають податкові агенти із штатною чисельністю працівників до 1000 осіб єдиним документом на всіх, що працюють, з обов'язковим заповненням їхніх податкових номерів або серії та номера паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовились від прийняття реєстраційного номера облікової картки ПП та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті) - однією порцією.

Якщо штатна чисельність працівників більша, ніж 1000 осіб, можливе подання податкового розрахунку кількома порціями, кожна з яких являє собою окремий податковий розрахунок із своїм номером порції. Строк подання останньої порції не повинен перевищувати встановленого строку подання податкового розрахунку. Аркуші окремого податкового розрахунку зшиваються.

4. За рішенням суду працівникові виплачуватимуться аліменти. Чи відображатиметься такий вид доходу в Розрахунку?

- Відповідно до пп. 165.1.14 п. 165.1 ст. 165 ПК від 2 грудня 2010 року N 2755-VI до складу загального місячного (річного) оподатковуваного доходу не включаються аліменти, що виплачуються ПП згідно з рішенням суду або за добровільним рішенням сторін у сумах, визначених згідно із Сімейним кодексом України, за винятком виплати аліментів нерезидентом незалежно від їх розміру, якщо інше не встановлено міжнародними договорами, згоду на обов'язковість яких надала Верховна Рада.

Згідно із довідником ознак доходів, наведених у додатку до Порядку, аліменти, що виплачуються платникові податку згідно з рішенням суду або за добровільним рішенням сторін, відображаються у Розрахунку під ознакою доходу "140".

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЄДИНА БАЗА ПОДАТКОВИХ ЗНАНЬ

Питання:

Чи виникає об'єкт оподаткування ПДФО у разі видачі роботодавцем візитних карток для працівників, на яких зазначені, зокрема, логотип, реквізити СГ та особисті дані конкретного працівника?

Відповідь:

Згідно із пп. "є" пп. 14.1.54 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року N 2755-VI, із змінами та доповненнями (далі - ПКУ) дохід з джерелом їх походження з України - будь-який дохід, отриманий резидентами або нерезидентами, у тому числі від будь-яких видів їх діяльності на території України (включаючи виплату (нарахування) винагороди іноземними роботодавцями), її континентальному шельфі, у виключній (морській) економічній зоні, у тому числі, але не виключно, доходи у вигляді заробітної плати, інших виплат та винагород, виплачених відповідно до умов трудового та цивільно-правового договору.

Додаткові блага - кошти, матеріальні чи нематеріальні цінності, послуги, інші види доходу, що виплачуються (надаються) платнику податку податковим агентом, якщо такий дохід не є заробітною платою та не пов'язаний з виконанням обов'язків трудового найму або не є винагородою за цивільно-правовими договорами (угодами), укладеними з таким платником податку (крім випадків, прямо передбачених нормами розділу IV ПКУ) (пп. 14.1.47 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Відповідно до пп. "е" пп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включається дохід, отриманий таким платником як додаткове благо (крім випадків, передбачених ст. 165 Кодексу) у вигляді вартості безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг), визначеної за правилами звичайної ціни, а також суми знижки звичайної ціни (вартості) товарів (робіт, послуг), індивідуально призначеної для такого платника податку.

Статтею 1 Закону України від 3 липня 2004 року N 270/96-ВР "Про рекламу", який визначає засади рекламної діяльності в Україні та регулює відносини, що виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами, визначено, що реклама - це інформація про особу чи товар, розповсюджена в будь-якій формі та в будь-який спосіб і призначена сформувати або підтримати обізнаність споживачів реклами та їх інтерес щодо таких особи чи товару.

Якщо додаткові блага надаються не у грошовій формі, сума податку об'єкта оподаткування обчислюється за правилами, визначеними п. 164.5 ст. 164 ПКУ (пп. 164.2.17 п. 164.2 ст. 164 ПКУ).

Враховуючи викладене, візитні картки, виготовлені для працівників, на яких зазначені, зокрема, логотип, реквізити суб'єкта господарювання та особисті дані конкретного працівника, є додатковим благом, отриманим платником податків від роботодавця, та їх вартість включається до загального оподаткованого місячного доходу, з якого утримується податок за ставкою, встановленою п. 167.1 ст. 167 ПКУ (15 та/або 17 відс.).

ЄДИНИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ВНЕСОК

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
ЄДИНА БАЗА ПОДАТКОВИХ ЗНАНЬ

Питання:

Чи необхідно після 01.10.2013 отримувати в органах доходів і зборів нову довідку-розрахунок на виплату заробітної плати, якщо термін дії довідки, виданої органом Пенсійного фонду, не минув?

Відповідь:

Відповідно до абз. 1 частини 2 ст. 24 Закону України від 8 липня 2010 року N 2464-VI "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" банки приймають від платників єдиного внеску, зазначених у п. 1 частини 1 ст. 4 Закону N 2464, платіжні доручення та інші розрахункові документи на видачу (перерахування) коштів для виплати заробітної плати, на які відповідно до цього Закону нараховується єдиний

внесок, та здійснюють видачу (перерахування) зазначених коштів лише за умови одночасного подання платником розрахункових документів про перерахування коштів для сплати відповідних сум єдиного внеску або документів, що підтверджують фактичну сплату таких сум у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, за погодженням з Національним банком України та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення.

Пунктом 5 Порядку прийняття банками на виконання розрахункових документів на виплату заробітної плати, затвердженого наказом Міністерства доходів і зборів від 09.09.2013 N 453, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.09.2013 за N 1602/24134 (далі - Порядок), визначено, що платникам, які звертаються до органів доходів і зборів за погодженням довідки-розрахунку, у якій сума перерахування єдиного внеску менша ніж 1/3 суми коштів на виплату заробітної плати, зазначеної в грошовому чеку та/або платіжному дорученні, та/або іншому розрахунковому документі, у зв'язку із застосуванням максимальної величини бази нарахування єдиного внеску та які протягом попереднього року не допустили порушень законодавства про нарахування та сплату єдиного внеску, за рішенням керівника органу доходів і зборів надається довідка про видачу коштів для виплати заробітної плати без перевірки сум сплати єдиного внеску за формою згідно з додатком 2 до цього Порядку. Строк дії довідки, що надається платнику єдиного внеску для пред'явлення банку, не повинен перевищувати одного року. Строк дії довідки, що надається платнику єдиного внеску для пред'явлення банку, не повинен перевищувати одного року.

У разі виявлення органом доходів і зборів порушення законодавства про нарахування та сплату єдиного внеску платником, якому видана довідка про видачу коштів для виплати заробітної плати без перевірки сум сплати єдиного внеску, зазначена довідка відкликається органом доходів і зборів до закінчення строку її дії шляхом направлення відповідного повідомлення згідно з додатком 3 до цього Порядку платнику єдиного внеску та обслуговуючому банку. Банк наступного робочого дня після отримання такого повідомлення приймає від платника грошові чеки, платіжні доручення та інші розрахункові документи для перерахування (видачі) заробітної плати відповідно до п. 2 цього Порядку.

Законом України від 04.07.2013 N 406-VII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи" (далі - Закон N 406) внесено зміни до Закону України від 8 липня 2010 року N 2464-VI "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування".

Так, пунктом 3 Прикінцевих положень Закону N 406 процедури адміністрування, які здійснюють органи доходів і зборів, встановлені цим Законом, поширюються на періоди до набрання чинності цим Законом.

Тобто, довідка-розрахунок на виплату заробітної плати, видана органом Пенсійного фонду, термін дії якої не минув, дійсна після 01.10.2013 до дати, зазначеної в довідці (включно).

ГОТІВКОВІ ТА БЕЗГОТІВКОВІ РОЗРАХУНКИ

Порядок подання звітності про використання РРО

Головне управління Міндоходів у м. Києві нагадує, що з 01 січня 2013 року відповідно до норм Закону України від 06.07.1995 №265/95-ВР "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг" суб’єкти господарювання здійснюють перехід з подання щомісячної звітності про використання РРО за формою ЗВР-1 на подання контрольно-звітної інформації в електронній формі до Системи зберігання та збору даних РРО Міндоходів по дротових або бездротових каналах зв’язку на базі технології, розробленої Національним банком України.

Для забезпечення отримання органами Міндоходів достовірної інформації про обсяги розрахункових операцій, Міндоходів України рекомендує подавати звітність про використання РРО наступним чином.

В період до підключення до Системи (персоналізації) суб'єкт подає звіт за формою ЗВР-1 до 15 числа місяця, наступного за звітним.

Після підключення до Системи, тобто, за період, наступний після місяця, у якому проведено персоналізацію, припиняється подання паперової звітності і контрольно-звітна інформація передається лише в електронному вигляді до Системи зберігання і збору даних РРО.

За місяць, у якому проведено підключення до Системи

(персоналізацію), суб'єкт господарювання у термін до 15 числа наступного місяця, подає звіт ЗВР-1 із зазначенням обсягів розрахункових операцій за період звітного місяця до дня проведення персоналізації і, відповідно, початку електронного звітування.

Наприклад, якщо суб'єктом господарювання персоналізовано РРО 25 серпня, то він до 15 вересня подає звіт ЗВР-1, в якому вказує обсяги розрахункових операцій, проведених до 25 серпня.

В подальшому подання звітності за формою ЗВР-1 суб'єктом господарювання припиняється і контрольно-звітна інформація передається лише в електронній формі за технологією НБУ.

Звертаємо увагу, що з 1 січня 2014 року за неподання звітності про використання реєстраторів розрахункових операції в електронному вигляді до платників податків будуть застосовуватися штрафні санкції.

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 07.10.2013 р. N 20223/7/99-99-22-01-03-17/1216
Про реєстрацію РРО

Статтею 3 Закону України від 6 липня 1995 року N 265/95-ВР "Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг" визначено, що суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції в готівковій та/або безготівковій формі, зобов'язані застосовувати РРО, що включені до Державного реєстру реєстраторів розрахункових операцій (далі - Державний реєстр), з додержанням встановленого порядку їх застосування.

Пунктом 2 Положення про технічну комісію, затвердженого наказом Державної податкової адміністрації України від 17.04.2007 р. N 236, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 03.05.2007 р. за N 445/1371, визначено, що технічна комісія - дорадчий орган, до компетенції якого належить попередній розгляд документів та опрацювання проектів рішень про включення моделей РРО до Державного реєстру або виключення їх з Державного реєстру, підготовлених уповноваженою організацією, розгляд проектів нормативно-правових актів та нормативних документів з питань ведення Державного реєстру.

Згідно із пунктом 4 зазначеного Положення технічна комісія відповідно до покладених на неї завдань готує та надає пропозиції щодо строків та порядку виведення з експлуатації або доопрацювання РРО, які не відповідають новим вимогам, у разі зміни фіскальних вимог або вимог нормативних документів до реєстраторів.

На засіданні технічної комісії, яке відбулось 21.06.2013 р., прийнято рішення про вилучення з 01.10.2013 р. із Державного реєстру моделей РРО, які не забезпечують передачу контрольно-звітної інформації до органів Міндоходів відповідно до вимог, затверджених наказом Міністерства фінансів України від 08.10.2012 р. N 1057 "Про затвердження Вимог щодо створення контрольної стрічки в електронній формі у реєстраторах розрахункових операцій та модемів для передачі даних та Порядку передачі електронних копій розрахункових документів і фіскальних звітних чеків реєстраторів розрахункових операцій дротовими або бездротовими каналами зв'язку до органів державної податкової служби" (далі - Наказ N 1057).

Відповідно до рішення технічної комісії (протокол N 22 від 21.06.2013 р.) наказом Міністерства доходів і зборів України від 01.10.2013 р. N 522 затверджено Державний реєстр реєстраторів розрахунковим операцій.

У порівнянні з попередньою редакцією з Державного реєстру вилучено моделі РРО, які не забезпечують виконання вимог Наказу N 1057.

Однак зазначені РРО зареєстровані в органах Міндоходів у встановленому законодавством порядку.

Виходячи з цього, органам Міндоходів необхідно провести скасування реєстрації РРО у порядку, визначеному пунктами 2.12 та 2.13 Порядку реєстрації, опломбування та застосування реєстраторів розрахункових операцій за товари (послуги), затвердженого наказом ДПА України від 01.12.2000 р. N 614, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 05.02.2001 р. за N 105/5296 (далі - Порядок).

Відповідно до пункту 2.13 Порядку податковий орган за місцем реєстрації РРО повинен попередити суб'єкта господарювання за місяць до настання терміну про необхідність скасування реєстрації РРО.

Після набрання чинності наказу Міндоходів від 28.08.2013 р. N 417, яким затверджена нова редакція Порядку, попередження суб'єктів господарювання та скасування реєстрації необхідно здійснити згідно з його вимогами. Слід зазначити, що ці вимоги також передбачають місячний строк попередження суб'єкта господарювання щодо проведення скасування реєстрації РРО.

Крім того, вважаємо за необхідне провести попередження суб'єктів господарювання в термін до 01.11.2013 р. та відповідно забезпечити скасування реєстрації РРО в термін до 01.12.2013 р.

Таким чином, суб'єкти господарювання до отримання відповідного попередження від органу Міндоходів та протягом місяця після його отримання матимуть можливість використовувати при проведенні розрахункових операцій наявну касову техніку та здійснити заходи щодо її доопрацювання з метою виконання норм чинного законодавства.

Звертаємо увагу, що застосування штрафних санкцій за неподання до органів Міндоходів контрольно-звітної інформації РРО відповідно до вимог чинного законодавства настає з 1 січня 2014 року.

До вказаного терміну жоден суб'єкт господарювання не повинен притягуватись до фінансової відповідальності за непередачу контрольно-звітної інформації РРО в електронній формі.

Зазначену інформацію необхідно терміново довести до відома підрозділів податкового аудиту та підрозділів ІТ та обліку платників підпорядкованих органів та суб'єктів господарювання, які використовують РРО при готівкових розрахунках.

ЕКОЛОГІЧНИЙ ПОДАТОК

Прес-служба Головного управління МДЗ у Черкаській області

Головне управління Міндоходів у Черкаській області роз’яснює порядок справляння екологічного податку за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів (екологічний податок за транспортні засоби) у разі придбання транспортного засобу після 1 вересня 2013 року в особи, яка придбала цей транспортний засіб до цієї дати.

З 1 вересня 2013 року перелік об’єктів оподаткування екологічним податком доповнено новим — за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів. Так, до платників екологічного податку віднесено суб’єктів господарювання, юридичних осіб, що не провадять господарську (підприємницьку) діяльність, бюджетні установи, громадські та інші підприємства, установи та організації, постійні представництва нерезидентів, включаючи тих, які виконують агентські (представницькі) функції стосовно таких нерезидентів або їх засновників, під час провадження діяльності яких на території України і в межах її континентального шельфу та виключної (морської) економічної зони здійснюється ввезення, виробництво, придбавання транспортних засобів та кузовів до них, що в подальшому підлягають утилізації.

Платниками податку за транспортні засоби є особи, які:

• ввозять на митну територію України транспортні засоби та/або кузови до них (за винятком кузовів товарної категорії 8707 10 10 згідно з УКТ ЗЕД) у митному режимі імпорту;

• здійснюють виробництво (виготовлення) транспортних засобів на митній території України для їх продажу на внутрішньому ринку України;

• придбавають транспортні засоби в осіб, які не є платниками цього податку згідно з підпунктом 240.6.1 ПК, а саме в осіб, які ввезли на митну територію України транспортні засоби, що належать дипломатичним представництвам або консульським установам іноземних держав, міжнародним організаціям, які користуються привілеями та імунітетом згідно із загальновизнаними принципами та нормами міжнародного права, а також працівникам таких представництв, установ, організацій та членам їх сімей.

Згідно з підпунктом 240.6.6 ПК не є платниками податку за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів особи, які придбавають на території України транспортні засоби, що в установленому порядку були вперше зареєстровані та/або перереєстровані до 1 вересня 2013 року, у власників транспортних засобів. Таким чином, у разі якщо особа придбала транспортний засіб після 1 вересня 2013 року в особи, що купила цей транспортний засіб та в установленому порядку зареєструвала його до 1 вересня 2013 року, то екологічний податок за утилізацію знятих з експлуатації транспортних засобів не сплачується.

РІЗНЕ

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 27.09.13 р. № 31-08410-07-27/28296

Департамент податкової, митної політики та методології бухгалтерського обліку Міністерства фінансів України на запит щодо відображення в бухгалтерському обліку розрахунків, пов’язаних з оплатою тимчасової непрацездатності працівників, повідомляє.

Відповідно до Інструкції про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов’язань і господарських операцій підприємств і організацій, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 30.11.99 № 291 (із змінами), нарахування суми оплати працівникам перших п’яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів підприємства, в бухгалтерському обліку відображається за дебетом субрахунку 949 «Інші витрати операційної діяльності» і кредитом субрахунку 663 «Розрахунки за іншими виплатами».

Нарахування допомоги по тимчасовій непрацездатності, що виплачується за рахунок коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності (далі – Фонд), відображається за дебетом субрахунку 378 «Розрахунки з державними цільовими фондами» і кредитом субрахунку 663.

Нарахування єдиного соціального внеску, що нараховується на загальну суму лікарняних, а саме за рахунок коштів підприємства та коштів Фонду, відображається за дебетом субрахунку 949 «Інші витрати операційної діяльності».

Директор Департаменту податкової,
митної політики та методології
бухгалтерського обліку М.О. Чмерук

Держпідприємництво за результатами наради у Віце-прем’єр-міністра України отримало доручення посилити контроль за обліком тимчасової втрати працездатності

Міністерству охорони здоров'я України за участю Державної служби України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва та іншими зацікавленими органами доручено запровадити електронний реєстр (обліку) втрати тимчасової працездатності.

За результатами наради, що відбулася із зацікавленими центральними органами виконавчої влади, Голова Держпідприємництва Михайло Бродський заявив: «В разі введення електронного реєстру зникне необхідність виготовлення та закупівлі лікарняних листів, що дозволить зекономити бюджетні кошти».

Відтак, кожний лікар зможе отримати ключ доступу до бази даних зі своїм підписом. Лікар в реєстрі записує дані хворого, строк непрацездатності та передає номер реєстраційного запису безпосередньо хворому. Відділ кадрів зможе перевірити правильність такого запису в реєстрі та виписати лікарняні у разі його наявності.

ПОДОРОЖНІЙ ЛИСТ

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ МІНІСТЕРСТВА ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ У СУМСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ЛИСТ
від 19.06.2013 р. № 1244/10/11-009

Головне управління Міндоходів у Сумській області відповідно до ст. 52 Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI (далі - ПКУ) в межах компетенції розглянуло лист ПАТ щодо списання фактично витрачених пально-мастильних матеріалів та повідомляє таке.

Наказ Державного комітету статистики України від 17.02.98 р. № 74 "Про затвердження типової форми первинного обліку роботи службового легкового автомобіля та Інструкції про порядок її застосування" втратив чинність 16.04.2013 р. з набуттям чинності наказом Державної служби статистики України від 19.03.2013 р. № 95 "Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Державного комітету статистики від 17 лютого 1998 року № 74 "Про затвердження типової форми первинного обліку роботи службового легкового автомобіля та Інструкції про порядок її застосування".

Типова форма № 3 "Подорожній лист службового легкового автомобіля" також втратила чинність і не є обов'язковою для списання фактично витрачених пально-мастильних матеріалів, але використання форми подорожнього листа не заборонено чинним законодавством і не суперечить загальним вимогам до первинних документів, передбаченим Положенням про документальне забезпечення записів у бухгалтерському обліку, затвердженим наказом МФУ від 24.05.95 р. № 88.

Таким чином, з урахуванням того, що типова форма № 3 всебічно характеризує роботу автомобіля і водія з моменту їх виїзду з підприємства і до повернення, подорожній лист і надалі можна використовувати як первинний документ для списання фактично використаних пально-мастильних матеріалів.

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА СТАТИСТИКИ УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 23.07.2013 р. N 05.2-8/107

Відповідно до Закону України від 05.07.2011 р. N 3565-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усунення надмірного державного регулювання у сфері автомобільних перевезень" у текстах Законів України "Про автомобільний транспорт", "Про дорожній рух" та "Про міліцію" вилучено посилання на подорожні листи будь-яких автотранспортних засобів, у тому числі вантажних автомобілів.

Отже, підприємства, які експлуатують автотранспортні засоби, мають право не виписувати водіям подорожні листи. За необхідності підприємства самостійно приймають рішення стосовно використання подорожніх листів у своїй господарській діяльності.

Скасування дії подорожнього листа вантажного автомобіля за типовою формою N 2, затвердженою наказом Мінтрансу України та Мінстату України від 29.12.95 р. N 2488/346, Департамент автомобільного транспорту Міністерства інфраструктури України вважає недоцільним, оскільки її використання задовольняє потреби підприємств щодо обліку робочого часу водія, витрат і списання палива (копія листа від 20.11.2012 р. N 25/3717-12).

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА
ЛИСТ
від 16.08.2013 р. N 7443

Державною службою України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва в межах компетенції опрацьовано звернення Європейської бізнес-асоціації від 15.07.2013 р. N 724/2013/20 (далі - Звернення) щодо застосування обов'язкової форми подорожніх листів вантажних автомобілів та повідомляється таке.

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва звернулась до Мінінфраструктури України з проханням розглянути питання щодо приведення положень Правил перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні, затверджених наказом Мінтрансу України від 14.10.97 р. N 363 (далі - Правила N 363), у відповідність з вимогами Закону України "Про автомобільний транспорт".

Мінінфраструктури України листом від 25.07.2013 р. N 8312/25/10-13 (далі - Лист) повідомило Держпідприємництво України про те, що Законом України від 05.07.2011 р. N 3565-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усунення надмірного державного регулювання у сфері автомобільних перевезень" було внесено зміни до ст. 16 Закону України "Про дорожній рух" в частині виключення дорожніх (маршрутних) листів з переліку документів, що повинен мати при собі водій та на вимогу пред'являти для перевірки.

Крім того, зазначеним Законом внесені зміни до Закону України "Про автомобільний транспорт" в частині виключення з тексту цього Закону слів "дорожній лист".

Таким чином, Мінінфраструктури України як центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, у своєму листі (додається) (див. окремо в базі) стверджує, що обов'язкове використання дорожнього листа було скасовано та зазначає, що проводяться заходи стосовно внесення змін до Правил перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні, затверджених наказом Мінтрансу України від 14.10.97 р. N 363, у яких, зокрема, пропонується виключити п. 11.3 розділу XI щодо обов'язковості наявності дорожнього листа при перевезенні вантажів.

Разом з тим на даний час є діючими норми щодо обов'язковості наявності дорожнього листа при перевезенні вантажів, передбачені Переліком документів, необхідних для здійснення перевезення вантажу автомобільним транспортом у внутрішньому сполученні, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 25.02.2009 р. N 207, та спільного наказу Міністерства транспорту України та Міністерства статистики України від 29.12.95 р. N 488/346 "Про затвердження типових форм первинного обліку роботи вантажного автомобіля".

На підставі зазначеного Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва звернулась до Мінінфраструктури України з пропозицією прискорити приведення у відповідність із нормами діючих законів положень Переліку документів, необхідних для здійснення перевезення вантажу автомобільним транспортом у внутрішньому сполученні, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25.02.2009 р. N 207, Правил перевезень вантажів автомобільним транспортом в Україні, затверджених наказом Мінтрансу України від 14.10.97 р. N 363, та спільного наказу Міністерства транспорту України та Міністерства статистики України від 29.12.95 р. N 488/346 "Про затвердження типових форм первинного обліку роботи вантажного автомобіля".

При цьому слід підкреслити, що Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва погодила проект нової редакції Закону України "Про автомобільний транспорт", поданий Міністерством інфраструктури України, у якій визначено вичерпний перелік документів, на підставі яких виконуються вантажні перевезення.

У зазначеному переліку відсутній дорожній лист, а також із статті 48 Закону України "Про автомобільний транспорт" вилучена норма щодо "інших документів, передбачених законодавством".

ПОДАТОК НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 27.09.2013 р. N 11982/6/99-99-19-04-02-15
Щодо реквізитів податкової накладної
(Витяг)
<...>

Відповідно до пункту 201.1 статті 201 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) платник податку зобов'язаний надати покупцю (отримувачу) на його вимогу підписану уповноваженою платником особою та скріплену печаткою (за наявності) податкову накладну.

Крім того, пунктом 201.1 статті 201 Кодексу визначені вимоги щодо заповнення податкової накладної. Зокрема, належним чином оформлена податкова накладна має містити зазначені окремими рядками:

а) порядковий номер податкової накладної;

б) дата виписування податкової накладної;

в) повна або скорочена назва, зазначена у статутних документах юридичної особи, зареєстрованої як платник податку на додану вартість, - продавця товарів/послуг;

г) податковий номер платника податку (продавця та покупця);

ґ) місцезнаходження юридичної особи - продавця або податкова адреса фізичної особи - продавця, зареєстрованої як платник податку;

д) повна або скорочена назва, зазначена у статутних документах юридичної особи або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи, зареєстрованої як платник податку на додану вартість, - покупця (отримувача) товарів/послуг;

е) опис (номенклатура) товарів/послуг та їх кількість, обсяг;

є) ціна постачання без урахування податку;

ж) ставка податку та відповідна сума податку в цифровому значенні;

з) загальна сума коштів, що підлягають сплаті з урахуванням податку;

и) вид цивільно-правового договору;

і) код товару згідно з УКТ ЗЕД (для підакцизних товарів та товарів, ввезених на митну територію України);

ї) номер та дата митної декларації, за якою було здійснено митне оформлення товару, ввезеного на митну територію України.

Форма та Порядок заповнення податкової накладної затверджені наказом Міністерства фінансів України від 01.11.2011 N 1379 "Про затвердження форми податкової накладної та Порядку заповнення податкової накладної" (далі - Наказ N 1379).

При цьому, відповідно до пункту 6.3 Наказу N 1379, порушення порядку заповнення накладних не дає права покупцю на віднесення сум податку на додану вартість до податкового кредиту.

Таким чином, якщо податкова накладна містить недостовірні реквізити підприємства продавця (чи покупця), зазначено неправильний індивідуальний номер платника-продавця (чи покупця), зазначена в податковій накладній назва платника-продавця (чи покупця) не відповідає назві, зазначеній у статутних документах, чи відсутній хоча б один з обов'язкових реквізитів, що має бути вказаний в податковій накладній, то така податкова накладна не

може вважатися оформленою належним чином і бути підставою для формування податкового кредиту покупцем.

Заступник Міністра А. П. Ігнатов

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 17.07.2013 р. N 12232/7/99-99-19-04-02-17

Міністерство доходів і зборів України розглянуло звернення ПАТ <...> стосовно реквізитів, які вказуються в податкових накладних, що видаються (отримуються) платником ПДВ у період перереєстрації при зміні найменування юридичної особи, та повідомляє.

Відповідно до пункту 183.15 статті 183 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) у разі зміни даних про платника ПДВ, які зазначаються у свідоцтві про реєстрацію, платник податку подає реєстраційну заяву до органу державної податкової служби протягом 10 робочих днів, що настають за днем, коли змінилися дані про платника податку або виникли інші підстави для перереєстрації та заміни свідоцтва про реєстрацію.

Орган державної податкової служби видає платнику податку нове свідоцтво платника податку на додану вартість (далі - Свідоцтво) замість старого з дотриманням правил та у строки, визначені цією статтею для реєстрації платників податку.

Відповідно до пункту 4.3 розділу IV Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 07.11.2011 р. N 1394 (далі - Положення N 1394), у період перереєстрації до початку дії нового Свідоцтва платник ПДВ використовує реквізити старого Свідоцтва.

Якщо зміни у даних платника ПДВ стосуються найменування юридичної особи і такі зміни не пов'язані з реорганізацією юридичної особи шляхом злиття, приєднання, поділу чи перетворення або пов'язані з перетворенням юридичної особи у випадку, визначеному підпунктом 3.15.1 пункту 3.15 розділу III Положення N 1394, а також у разі зміни прізвища, імені, по батькові фізичної особи - підприємця при використанні реквізитів старого Свідоцтва такий платник ПДВ зазначає одночасно нове та попереднє найменування (прізвище, ім'я, по батькові).

Відповідно до пункту 1 Порядку заповнення податкової накладної, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 01.11.2011 р. N 1379 (далі - Порядок N 1379), податкову накладну заповнює особа, яка зареєстрована як платник податку в податковому органі та якій присвоєно індивідуальний податковий номер платника податку на додану вартість.

Згідно з пунктом 6.2 Порядку N 1379 податкова накладна є підставою для віднесення до податкового кредиту витрат зі сплати податку на додану вартість у покупця, зареєстрованого як платник податку.

Пунктом 6.3 Порядку N 1379 визначено, що не дає права покупцю на віднесення сум податку на додану вартість до податкового кредиту:

• відсутність факту реєстрації платником податку - продавцем товарів/послуг податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних;

• порушення порядку заповнення податкової накладної;

• податкова накладна, виписана платником, звільненим від сплати податку за рішенням суду, після набрання чинності таким рішення суду.

Виняток із цього загального правила встановлено абзацом 11 пункту 201.10 статті 201 Кодексу, згідно з яким у разі порушення постачальником порядку заповнення податкової накладної та/або порядку реєстрації її в Єдиному реєстрі податкових накладних покупець таких товарів/послуг має право додати до податкової декларації за звітний податковий період заяву із скаргою на такого постачальника, яка є підставою для включення сум податку до

складу податкового кредиту. До заяви додаються копії товарних чеків або інших розрахункових документів, що засвідчують факт сплати податку у зв'язку з придбанням таких товарів/послуг, або копії первинних документів, складених відповідно до ст. 9 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", що підтверджують факт отримання таких товарів/послуг.

Як викладено у запиті, зміна назви підприємства з ПАТ <...> на ПАТ <...> відбулася 30.04.2013 р. (дата державної реєстрації змін до установчих документів), а нове Свідоцтво видано 20.05.2013 р., і ця дата є датою анулювання старого Свідоцтва.

Враховуючи вищевикладене, **до дати початку дії нового Свідоцтва у податкових накладних, що складаються постачальниками ПАТ <...> у період його перереєстрації, до початку дії нового Свідоцтва, тобто з 30.04.2013 р. по 20.05.2013 р., повинні зазначатися одночасно нове та попереднє найменування. В податкових накладних, які складаються постачальниками ПАТ <...> після початку дії нового Свідоцтва, повинні використовуватися реквізити нового Свідоцтва.**

При цьому податкові накладні, виписані постачальниками ПАТ <...> в період з 30.04.2013 р. по 20.05.2013 р. та в яких не зазначена одночасно попередня та нова назви даного підприємства, ПАТ <...> може включити до податкового кредиту податкової декларації за звітний податковий період лише з одночасним поданням скарги на таких постачальників за умови дотримання вимог щодо порядку оформлення такої скарги, встановлених абзацом 11 пункту 201.10 статті 201 Кодексу.

Додатково Міндоходів вважає за необхідне відзначити, що датою складання податкової накладної є дата виникнення податкових зобов'язань у постачальника, а тому отримана у квітні 2013 року податкова накладна, датована травнем 2013 року <...>, є виписаною з порушенням встановлених правил щодо її складання.

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
НАКАЗ
від 7 жовтня 2013 року N 536

Узагальнююча податкова консультація щодо особливостей оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання програмної продукції

Визначення термінів

У зазначеній консультації вживаються такі скорочення:

Податковий кодекс України - ПКУ;

Митний кодекс України - МКУ;

Цивільний кодекс України - ЦКУ;

Закон України від 23 березня 2000 року N 1587-III "Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних" - Закон N 1587;

Закон України від 23 грудня 1993 року N 3792-XII "Про авторське право і суміжні права" - Закон N 3792;

Указ Президента України від 22 травня 1998 року N 505/98 "Про Положення про порядок здійснення криптографічного захисту інформації в Україні" - Указ N 505/98;

Закон України від 01 червня 2000 року N 1775-III "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" - Закон N 1775;

Закон України від 5 квітня 2001 року N 2371-III "Про Митний тариф України" - Закон N 2371;

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з розроблення, виробництва, використання, експлуатації, сертифікаційних випробувань, тематичних досліджень, експертизи, ввезення, вивезення криптосистем і засобів криптографічного захисту інформації, надання послуг у галузі криптографічного захисту інформації (крім послуг електронного цифрового підпису), торгівлі криптосистемами і засобами криптографічного захисту інформації, затверджені наказом Державного

комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України від 26.01.2008 N 8/216 (зареєстрований в Міністерстві юстиції України 09.02.2008 за N 113/14804) - Ліцензійні умови N 8/216;

Загальні положення

Відповідно до Законів N 1587 та 3792 комп'ютерна програма - це набір інструкцій у вигляді слів, цифр, кодів, схем, символів чи у будь-якому іншому вигляді, виражених у формі, придатній для зчитування комп'ютером, які приводять його у дію для досягнення певної мети або результату (це поняття охоплює як операційну систему, так і прикладну програму, виражені у вихідному або об'єктному кодах).

Примірником комп'ютерної програми є копія комп'ютерної програми, яка виконана безпосередньо чи опосередковано із цієї комп'ютерної програми і містить усі зафіксовані в комп'ютерній програмі рухомі зображення чи їх частину (як із звуковим супроводом, так і без нього) (стаття 2 Закону N 1587).

Компонентами комп'ютерної програми є частини програмного забезпечення, які можуть бути частинами (модулями), на основі або за допомогою яких створюється певна програма, та/або діяти як самостійні комп'ютерні програми.

Виробники комп'ютерних програм при їх постачанні також можуть здійснювати для покупця налаштування такої продукції, тестування, виявлення та усунення недоліків в програмі, що виникають в процесі її експлуатації, оновлення та/або сервісне обслуговування такої продукції на постійній або періодичній основі або протягом певного періоду, а також розробляти зміни (доповнення) до програмної продукції та/або створювати нові версії програмного продукту з метою забезпечення безперебійної роботи існуючих програм або створення нових програмних продуктів.

Відповідно до пункту 3 частини 1 статті 8 Закону N 3792, частини 1 статті 420 та пункту 2 частини 1 статті 433 ЦКУ, комп'ютерна програма є твором, отже, об'єктом авторського права (права інтелектуальної власності). Комп'ютерні програми відповідно до статті 18 Закону N 3792 охороняються як літературні твори. Така охорона поширюється на комп'ютерні програми незалежно від способу чи форми їх вираження.

Пунктом 1 статті 1107 ЦКУ визначено, що розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності може здійснюватись на підставі таких договорів:

1) ліцензія на використання об'єкта права інтелектуальної власності;

2) ліцензійний договір;

3) договір про створення за замовленням і використання об'єкта права інтелектуальної власності;

4) договір про передання виключних майнових прав інтелектуальної власності;

5) інший договір щодо розпоряджання майновими правами інтелектуальної власності.

Використання комп'ютерної програми як об'єкта авторського права шляхом укладення ліцензійних (субліцензійних) договорів та надання ліцензій

Надання права на використання комп'ютерної програми в певній обмеженій сфері здійснюється шляхом надання ліцензії (стаття 1108 ЦКУ).

Ліцензія на використання об'єкта права інтелектуальної власності надається особою, яка має виключне право дозволяти використання об'єкта права інтелектуальної власності (ліцензіар), іншій особі (ліцензіату). Така ліцензія може бути оформлена як окремий документ або бути складовою частиною ліцензійного договору.

За ліцензійним договором одна сторона (ліцензіар) надає другій стороні (ліцензіату) дозвіл на використання об'єкта права інтелектуальної власності (ліцензію) на умовах, визначених за взаємною згодою сторін з урахуванням вимог ЦКУ (стаття 1109 ЦКУ).

У випадках, передбачених ліцензійним договором, може бути укладений субліцензійний договір, за яким ліцензіат надає іншій особі (субліцензіату) субліцензію на використання об'єкта права інтелектуальної власності.

<u>Постачання засобів криптографічного захисту інформації</u>

Пунктом 8 Положення про порядок здійснення криптографічного захисту інформації в Україні, затвердженого Указом N 505/98, та п. 4.1 наказу Адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації від 20.07.2007 N 141 "Про затвердження Положення про порядок розроблення, виробництва та експлуатації засобів криптографічного захисту інформації" визначено,

що для криптографічного захисту інформації використовуються засоби, які мають сертифікат відповідності або позитивний експертний висновок за результатами державної експертизи у сфері криптографічного захисту інформації. Сертифікація засобів криптографічного захисту інформації та державна експертиза у сфері криптографічного захисту інформації проводяться в порядку, визначеному іншими нормативно-правовими актами.

Відповідно до пункту 10 частини третьої статті 9 Закону N 1775 надання послуг у галузі криптографічного захисту інформації (крім послуг електронного цифрового підпису) та торгівля криптосистемами і засобами криптографічного захисту інформації (згідно з переліками, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 року N 543) підлягають ліцензуванню.

Згідно з визначенням, наданим Ліцензійними умовами N 8/216, засіб криптографічного захисту інформації - це програмний, апаратно-програмний, апаратний або інший засіб, призначений для криптографічного захисту інформації.

До засобів криптографічного захисту інформації належать:

- апаратні, програмні та апаратно-програмні засоби, що реалізовують криптографічні алгоритми перетворення інформації;
- апаратні, програмні та апаратно-програмні засоби, системи і комплекси захисту від нав'язування неправдивої інформації, у тому числі засоби імітозахисту та електронного цифрового підпису, що реалізовують криптографічні алгоритми перетворення інформації;
- апаратні, програмні та апаратно-програмні засоби, системи і комплекси, призначені для виготовлення та розподілу ключових документів, які використовуються в засобах криптографічного захисту інформації, незалежно від виду носія ключової інформації;
- системи та комплекси (у тому числі ті, які входять до систем та комплексів захисту інформації від несанкціонованого доступу), до складу яких входять апаратні, програмні та апаратно-програмні засоби, що реалізовують криптографічні алгоритми перетворення інформації.

Оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання програмної продукції

Пунктом 26 1 підрозділу 2 розділу XX ПКУ для операцій з постачання програмної продукції тимчасово, з 1 січня 2013 року до 1 січня 2023 року, запроваджено пільговий режим оподаткування податком на додану вартість, згідно з яким звільняються від оподаткування цим податком операції з постачання програмної продукції.

Для цілей цього пункту до програмної продукції відносяться:

результат комп'ютерного програмування у вигляді операційної системи, системної, прикладної, розважальної та/або навчальної комп'ютерної програми (їх компонентів), а також у вигляді інтернет-сайтів та/або онлайн-сервісів;

криптографічні засоби захисту інформації.

Згідно з підпунктом 14.1.225 пункту 14.1 статті 14 ПКУ - будь-який платіж, отриманий як винагорода за користування або за надання права на користування будь-яким авторським та суміжним правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи комп'ютерні програми, інші записи на носіях інформації, відео- або аудіокасети, кінематографічні фільми або плівки для радіо- чи телевізійного мовлення, передачі (програми) організацій мовлення, будь-яким патентом, зареєстрованим знаком на товари і послуги чи торгівельною маркою, дизайном, секретним кресленням, моделлю, формулою, процесом, правом на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау) для цілей оподаткування визначається як роялті.

Не вважаються роялті платежі за отримання об'єктів власності, визначених в абзаці першому цього пункту, у володіння або розпорядження чи власність особи або якщо умови користування такими об'єктами власності надають право користувачу продати або здійснити відчуження в інший спосіб такого об'єкта власності або оприлюднити (розголосити) секретні креслення, моделі, формули, процеси, права на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау), за винятком випадків, коли таке оприлюднення (розголошення) є обов'язковим згідно із законодавством України.

Відповідно до підпункту 196.1.6 пункту 196.1 статті 196 ПКУ виплата роялті у грошовій формі не є об'єктом оподаткування податком на додану вартість.

Створення програмної продукції за межами митної території України та постачання результатів таких робіт на митну територію України

При виконанні робіт зі створення програмної продукції за межами митної території України та постачанні результатів таких робіт на митну територію України (незалежно від того, ким здійснюється таке створення та/або постачання: резидентом чи нерезидентом) слід враховувати таке.

Відповідно до статей 40, 41, 42 МКУ митному контролю підлягають усі товари та транспортні засоби, що переміщуються через митний кордон України, шляхом перевірки документів та відомостей, необхідних для такого контролю.

Підпункт 14.1.244 пункту 14.1 статті 14 ПКУ визначає поняття "товари" як матеріальні та нематеріальні активи.

В цілях оподаткування операцій з переміщення майна та енергії через митний кордон України термін "товари" вживається у значенні, визначеному МКУ, а саме: будь-яке рухоме майно (у тому числі валютні цінності, культурні цінності), електрична, теплова та інші види енергії, а також транспортні засоби, за винятком транспортних засобів, що використовуються виключно для перевезень пасажирів і товарів через митний кордон України (пункт 39 статті 1 МКУ). При декларуванні ввезених на митну територію України товарів кожен з них класифікується за окремою, тільки йому властивою товарною позицією, за правилами, встановленими Законом N 2371.

Програмний продукт (програмний засіб, програмне забезпечення) не має окремо визначеного коду УКТ ЗЕД та розглядається як результат виконання послуг, який має бути зафіксований на відповідному матеріальному носії (паперовому, диску для лазерних систем зчитування, флеш-карті, зйомному жорсткому диску тощо) виконавця або замовника, або може бути переданий виконавцем замовнику з використанням мережі Інтернет електронною поштою або іншими засобами передачі інформації.

Обов'язковість пільгового режиму оподаткування

Відповідно до пункту 30.1 статті 30 ПКУ податкова пільга - передбачене податковим та митним законодавством звільнення платника податків від обов'язку щодо нарахування та сплати податку та збору в меншому розмірі за наявності підстав.

Згідно із пунктом 30.4 статті 30 розділу I ПКУ платник податків вправі відмовитися від використання податкової пільги чи зупинити її використання на один або декілька податкових періодів, якщо інше не передбачено ПКУ.

Відмовитися від використання податкової пільги чи зупинити її використання на один або декілька податкових періодів платник податків вправі лише тоді, коли звільнення надається безпосередньо платнику податків, а не окремим операціям з постачання тих чи інших товарів чи надання тих чи інших послуг.

Податкові пільги з податку на додану вартість визначаються виключно за операціями з постачання товарів та/або послуг та не надаються окремим суб'єктам господарювання, а тому застосовуються платниками податку на додану вартість в обов'язковому порядку без права відмови від використання податкової пільги.

Таким чином, звільнення від оподаткування податком на додану вартість поширюється не на окремих суб'єктів господарювання, а на операції з постачання товарів/послуг.

Запитання 1. Чи може платник податків, що здійснює операції з постачання програмної продукції, відмовитися від використання податкової пільги чи зупинити її використання на один або декілька податкових періодів?

Відповідь 1. Ні, не може. Звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання програмної продукції застосовується в обов'язковому порядку без можливості відмови від застосування цієї пільги.

Запитання 2. Чи необхідна реєстрація підприємства суб'єктом індустрії програмної продукції для застосування пільги з податку на додану вартість до операцій з постачання програмної продукції?

Відповідь 2. Ні, не потрібна. Звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання програмної продукції не залежить від реєстрації платника податку на додану вартість як суб'єкта, який застосовує особливості оподаткування податком на прибуток підприємств суб'єктів індустрії програмної продукції, передбачені пунктом 15 підрозділу 10 розділу XX ПКУ, оскільки застосовується до таких операцій, а не суб'єктів.

<u>Запитання 3</u>. Чи звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з постачання програмної продукції, якщо така програмна продукція передається каналами мережі Інтернет?

<u>Відповідь 3.</u> Так, звільняється. Операції з постачання програмної продукції з переданням права власності на таку продукцію (згідно з договором про передання виключних майнових прав інтелектуальної власності) звільняються від оподаткування податком на додану вартість незалежно від того, чи постачається така продукція на матеріальних носіях, чи передається покупцеві іншим шляхом, в т. ч. і з використанням мережі Інтернет, електронною поштою або іншими засобами передачі інформації.

<u>Запитання 4.</u> Чи звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з постачання програмної продукції (комп'ютерних програм), до складу вартості якої входять послуги з технічної підтримки (встановлення, налаштування, тестування, виявлення та усунення недоліків) програмної продукції (комп'ютерних програм)?

<u>Відповідь 4.</u> Якщо технічна підтримка (встановлення, налаштування, тестування, виявлення та усунення недоліків) програмної продукції (комп'ютерних програм), що здійснюється її виробником, є складовою постачання програмної продукції, то операції з постачання програмної продукції, до складу вартості якої входять послуги з технічної підтримки (встановлення, налаштування, тестування, виявлення та усунення недоліків) програмної продукції (комп'ютерних програм) звільняються від оподаткування податком на додану вартість.

Якщо послуги з технічної підтримки (встановлення, налаштування, тестування, виявлення та усунення недоліків) програмної продукції (комп'ютерних програм) не входять до складу вартості програмної продукції та постачаються не її виробниками, то вони оподатковуються податком на додану вартість у загальновстановленому порядку за основною ставкою.

<u>Запитання 5.</u> Чи звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з постачання програмної продукції, яка є результатом комп'ютерного програмування третіх осіб, а не особа, що постачає цю програмну продукцію?

<u>Відповідь 5.</u> Так, звільняється. Звільнення від оподаткування податком на додану вартість поширюється не на осіб, а на операції. Не має значення кількість етапів постачання програмної продукції від особи, яка її створила, до останнього покупця (споживача), якщо на цих етапах відбувається перехід права власності на програмну продукцію (згідно договору про передання виключних майнових прав інтелектуальної власності). На всіх етапах в ланцюгу постачань програмної продукції операції з такого постачання звільняються від податку на додану вартість.

<u>Запитання 6.</u> Чи звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з постачання програмної продукції, яка є невід'ємною складовою систем та/або устаткування/обладнання, що постачаються замовнику?

<u>Відповідь 6.</u> Операції з постачання систем та/або устаткування/обладнання, невід'ємною складовою яких є програмна продукція, не віднесені до операцій з постачання товарів і послуг, до яких застосовуються податкові пільги з податку на додану вартість. Відповідно при здійсненні таких операцій платники податків зобов'язані здійснювати нарахування та сплату податку на додану вартість за такими операціями на загальних підставах, визначених для поставки товарів та послуг в Україні.

Лише у випадку, якщо програмна продукція була поставлена підприємством постачальником/виконавцем робіт з побудови системи як окремий елемент поставки та на таку продукцію передано право власності (згідно договору про передання виключних майнових прав інтелектуальної власності), то така операція звільняється від оподаткування податком на додану вартість як операція з постачання програмної продукції згідно з пунктом 26 1 підрозділу 2 розділу XX ПКУ.

<u>Запитання 7.</u> Чи оподатковуються податком на додану вартість операції із постачання програмної продукції від нерезидента резиденту на митну територію України та від резидента нерезиденту?

<u>Відповідь 7.</u> Ні, не оподатковуються.

<u>Запитання 8.</u> Чи звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції із постачання компонентів програмних продуктів?

<u>Відповідь 8.</u> Так, звільняються. Операції з постачання окремих компонентів програмної продукції, на основі або за допомогою яких створюється певна програмна продукція, або які можуть діяти як самостійні комп'ютерні програми, звільняються від оподаткування податком на додану вартість.

<u>Запитання 9.</u> Чи підлягають оподаткуванню податком на додану вартість операції з надання права на користування програмною продукцією?

<u>Відповідь 9.</u> Ні, не підлягають, але тільки у разі отримання оплати у грошовій формі. При наданні невиключного права на користування програмною продукцією на підставі ліцензійного (субліцензійного) договору має місце операція з надання права на користування об'єктом авторського права чи нематеріальним активом, який залишається у власності іншої особи (правовласника). Плата за надання права користування комп'ютерною програмою як об'єктом авторського права, яку користувач сплачує на підставі ліцензійного (субліцензійного) договору, є роялті. Відповідно до пп. 196.1.6 п. 196.1 ст. 196 ПКУ виплата роялті у грошовій формі не є об'єктом оподаткування податком на додану вартість.

<u>Запитання 10.</u> Чи звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з постачання послуг (виконання робіт) із розробки програмної продукції чи її компонентів, якщо виконавці таких послуг (робіт) не набувають права власності на таку програмну продукцію в процесі її створення, а після завершення виконання таких послуг (робіт) право власності на готову програмну продукцію (її компоненти) набуде замовник?

<u>Відповідь 10.</u> Ні, не звільняються, оскільки звільненню від оподаткуванню підлягають операції з постачання програмної продукції, під час яких відбувається перехід права власності на програмну продукцію від постачальника до покупця. У зазначеній ситуації виконавець таких послуг не отримує право власності на програмну продукцію, а тому не відбувається операція з постачання програмної продукції.

Отже, операції з постачання послуг (виконання робіт) із розробки програмної продукції чи її компонентів, на які право власності отримує замовник після завершення виконання таких послуг (робіт), оподатковуються податком на додану вартість у загальновстановленому порядку за основною ставкою.

<u>Запитання 11.</u> Яких умов необхідно дотримуватись платникам податку для застосування режиму звільнення від оподаткування податком при здійсненні операцій з постачання засобів криптографічного захисту інформації?

<u>Відповідь 11.</u> Операції платників податку з постачання засобів криптографічного захисту інформації звільняються від оподаткування податком на додану вартість за умови наявності ліцензій на право здійснення такої діяльності та сертифікатів відповідності на засоби криптографічного захисту інформації або позитивних експертних висновків за результатами державної експертизи у сфері криптографічного захисту інформації.

<u>Запитання 12.</u> Чи оподатковуються податком на додану вартість операції з постачання примірників комп'ютерної програми, що здійснюються одночасно з наданням (постачанням) ліцензій на право використання комп'ютерної програми?

<u>Відповідь 12.</u> Ні, не оподатковуються. У випадку якщо постачається примірник комп'ютерної програми з наданням (постачанням) ліцензії, яка є переліком умов щодо обмеженого використання такої комп'ютерної програми за її функціональним призначенням та одночасно є складовою постачання самої комп'ютерної програми, то така операція звільняється від оподаткування податком. При цьому режим звільнення від оподаткування податком застосовується на всіх етапах постачання примірника комп'ютерної програми: від особи, яка її створила, до споживача.

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 16.08.2013 р. N 9151/6/99-99-19-04-02-15
Щодо обкладення ПДВ імпорту програмної продукції та її постачання на території України

Міністерство доходів і зборів України розглянуло лист ТОВ <...> щодо оподаткування податком на додану вартість операцій з постачання програмної продукції від нерезидента резиденту на митну територію України та постачання в подальшому такої програмної продукції на території України, при умові, що така програмна продукція передається каналами мережі Інтернет, та повідомляє наступне.

Щодо операцій з постачання програмної продукції на митній території України

Пунктом 26 1 підрозділу 2 розділу XX Податкового кодексу України (далі - ПКУ) для операцій з постачання програмної продукції, тимчасово, з 1 січня 2013 року до 1 січня 2023 року, запроваджено пільговий режим оподаткування податком на додану вартість, згідно з яким звільняються від оподаткування цим податком операції з постачання програмної продукції.

Для цілей цього пункту до програмної продукції відносяться:

• результат комп'ютерного програмування у вигляді операційної системи, системної, прикладної, розважальної та/або навчальної комп'ютерної програми (їх компонентів), а також у вигляді інтернет-сайтів та/або онлайн-сервісів;

• криптографічні засоби захисту інформації.

При цьому режим звільнення від оподаткування податком на додану вартість застосовується до операцій з постачання програмної продукції незалежно від того, чи постачається така продукція на матеріальних носіях, чи передається покупцеві іншим шляхом, в т. ч. і з використанням мережі Інтернет, електронною поштою, або іншими засобами передачі інформації.

Таким чином, ТОВ <...> до операцій з постачання програмної продукції іншому покупцеві на території України, в т. ч. і з використанням мережі Інтернет, застосовує режим звільнення від оподаткування податком на додану вартість відповідно до пункту 26 1 підрозділу 2 розділу XX Кодексу.

Щодо постачання програмної продукції від нерезидента резиденту на митну територію України

Відповідно до статей 40, 41, 42 Митного кодексу України (далі - МКУ) митному контролю підлягають усі товари та транспортні засоби, що переміщуються через митний кордон України, шляхом перевірки документів та відомостей, необхідних для такого контролю.

Підпункт 14.1.244 пункту 14.1 статті 14 ПКУ визначає поняття "товари" як матеріальні та нематеріальні активи.

В цілях оподаткування операцій з переміщення майна та енергії через митний кордон України термін "товари" вживається у значенні, визначеному МКУ, до якого відноситься будь-яке рухоме майно (у тому числі валютні цінності, культурні цінності), електрична, теплова та інші види енергії, а також транспортні засоби, за винятком транспортних засобів, що використовуються виключно для перевезень пасажирів і товарів через митний кордон України (пункт 39 статті 1 МКУ).

При декларуванні ввезених на митну територію України товарів кожен з них класифікується за окремою, тільки йому властивою, товарною позицією, за правилами, встановленими Законом України від 5 квітня 2001 року N 2371-III "Про Митний тариф України" <...>.

Програмний продукт (програмний засіб, програмне забезпечення) не має окремо визначеного коду УКТЗЕД та розглядається як результат виконання послуг, який має бути зафіксований на відповідному матеріальному носії (диску для лазерних систем зчитування, флеш-карті, зйомному жорсткому диску тощо) виконавця або замовника, або може бути переданий виконавцем замовнику з використанням мережі Інтернет електронною поштою або іншими засобами передачі інформації.

Враховуючи зазначене, операції з постачання програмної продукції від нерезидента резиденту України не підлягають митному контролю та не оподатковуються податком на додану вартість.

ПОДАТОК НА ПРИБУТОК

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
ЛИСТ
від 12.09.2013 р. № 17802/7/99-99-19-03-02-17
Щодо нарахування та сплати авансових внесків при виплаті дивідендів
(Витяг)

Міністерство доходів і зборів України у зв'язку із численними запитами платників та територіальних органів Міністерства стосовно нарахування та сплати авансових внесків при виплаті дивідендів повідомляє.

Відповідно до пп. 153.3.2 п. 153.3 ст. 153 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) крім випадків, передбачених пп. 153.3.5 цього пункту, емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку в розмірі ставки, встановленої п. 151.1 ст. 151 цього Кодексу, нарахованої на суму дивідендів, що фактично виплачуються, без зменшення суми такої виплати на суму такого податку. Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів.

Платник податку - емітент корпоративних прав зменшує суму нарахованого податку звітного періоду на суму авансового внеску, попередньо сплаченого протягом такого звітного періоду у зв'язку з нарахуванням дивідендів (пп. 153.3.3 п. 153.3 ст. 153 Кодексу).

У разі якщо сума авансового внеску, попередньо сплаченого протягом звітного періоду, перевищує суму податкових зобов'язань підприємства - емітента корпоративних прав за податком на прибуток такого звітного періоду, сума такого перевищення переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступного податкового періоду, а при отриманні від'ємного значення об'єкта оподаткування такого наступного періоду - на зменшення податкових зобов'язань майбутніх податкових періодів (пп. 153.3.4 п. 153.3 ст. 153 Кодексу).

Таким чином, зменшення нарахованих зобов'язань з податку на прибуток на суму авансового внеску при виплаті дивідендів відбувається виключно за підсумками звітного періоду.

Відповідно до п. 57.1 ст. 57 Кодексу платники податку на прибуток (крім новостворених, виробників сільськогосподарської продукції, неприбуткових установ (організацій) та платників податків, у яких доходи, що враховуються при визначенні об'єкта оподаткування, за останній річний звітний податковий період не перевищують 10 млн. грн.) щомісяця сплачують авансовий внесок з податку на прибуток у порядку і в строки, встановлені для місячного податкового періоду, у розмірі не менше 1/12 нарахованої до сплати суми податку за попередній звітний (податковий) рік без подання податкової декларації.

У складі річної податкової декларації платником податку подається розрахунок щомісячних авансових внесків, які мають сплачуватись у наступні дванадцять місяців. Визначена в розрахунку сума авансових внесків вважається узгодженою сумою грошових зобов'язань.

Згідно із внесеними Законом України від 04.07.2013 р. № 403-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо об'єктів нерухомості» змінами на суму сплачених авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів відповідно до п. 153.3 ст. 153 цього Кодексу (в тому числі за наслідками попередніх звітних (податкових) періодів) платникам дозволено зменшувати суму авансових внесків з податку на прибуток.

Якщо сума авансових внесків з податку на прибуток, сплачена при виплаті дивідендів відповідно до п. 153.3 ст. 153 цього Кодексу, перевищує суму авансових внесків з податку на прибуток, сума перевищення зараховується у зменшення щомісячних авансових внесків у наступних звітних місяцях до повного її погашення.

Враховуючи те, що Кодексом передбачено визначення суми щомісячних авансових внесків виключно у декларації за попередній звітний рік і не передбачено механізму коригування (зменшення) такої суми протягом року, у платників є можливість здійснити залік сплачених протягом 2013 р. сум авансових внесків з податку на прибуток при виплаті дивідендів у зменшення щомісячних авансових внесків по результатам декларування за звітний 2013 р.

Таким чином, **сплачені протягом 2013 р. авансові внески з податку на прибуток при виплаті дивідендів, а також не враховані у зменшення податку суми авансових внесків при виплаті дивідендів за попередній рік зменшують суму податкових зобов'язань платника, що підлягають сплаті, у декларації за 2013 р. Відповідно, суми авансових внесків з податку на**

прибуток, що сплачуватимуться щомісяця починаючи з березня 2014 по лютий 2015 р. включно, розраховуються у декларації за 2013 р. у розмірі не менше 1/12 нарахованої до сплати суми податку за 2013 р., зменшеної на суми сплачених у такому році авансових внесків при виплаті дивідендів, а також не врахованих у зменшення податку сум авансових внесків при виплаті дивідендів за попередній рік.

ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ
ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЛИСТ
від 10.10.2013 р. N 1386/12/13-13

Головам апеляційних адміністративних судів

З метою забезпечення однакового застосування адміністративними судами норм Податкового кодексу України, що регулюють формування витрат у податковому обліку податку на прибуток за операціями платників податку з продажу товарів, робіт, послуг пов'язаним особам, четверта судова палата Вищого адміністративного суду України в повному складі розглянула справу N 826/719/13-а за касаційною скаргою Міжрегіонального головного управління Міндоходів - Центрального офісу з обслуговування великих платників податків на постанову Київського апеляційного адміністративного суду від 4 червня 2013 року у справі за позовом Публічного акціонерного товариства "Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України" до Окружної державної податкової служби - Центрального офісу з обслуговування великих платників податків Державної податкової служби про скасування податкових повідомлень-рішень.

В ухвалі Вищого адміністративного суду України від 4 вересня 2013 року, постановленій за результатами розгляду справи N 826/719/13-а (копія ухвали додається), відображено правову позицію суду касаційної інстанції у відповідній категорії спорів.

Ця позиція полягає в тому, що відповідно до норми підпункту 153.2.6 пункту 153 статті 153 Податкового кодексу України в податковому обліку з податку на прибуток витрати, понесені платником податку у зв'язку з продажем товарів пов'язаним особам, не можуть перевищувати доходи від такого продажу. При цьому поняття витрат, понесених у зв'язку з продажем товарів, у розумінні зазначеної норми Податкового кодексу України охоплює всі витрати, що підлягають урахуванню в податковому обліку у зв'язку зі здійсненням відповідної операції з продажу (в тому числі собівартість товарів), а не лише витрати на збут, які передбачені підпунктом 138.10.3 пункту 138.10 статті 138 Податкового кодексу України. Ці витрати сукупно не можуть перевищувати доходів платника податку від продажу товарів, робіт, послуг пов'язаній особі. Надлишок витрат (перевищення їх суми над сумою доходу від продажу) не підлягає відображенню в податковому обліку з податку на прибуток.

Цей лист пропонуємо довести до відома суддів місцевих та апеляційних адміністративних судів для врахування при здійсненні правосуддя, а саме з метою однакового застосування норм Податкового кодексу України при розгляді відповідної категорії спорів.

Заступник Голови суду **Д. Ліпський**

ЗВИЧАЙНІ ЦІНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ЩОДО ТРАНСФЕРТНОГО ЦІНОУТВОРЕННЯ

Закон України
від 04.07.2013 р. № 408-VII
(витяг)

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., NN 13 – 17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) підпункти 14.1.69 і 14.1.70 виключити;

2) підпункти 14.1.71 і 14.1.159 викласти в такій редакції:

"14.1.71. звичайна ціна – ціна товарів (робіт, послуг), визначена сторонами договору, якщо інше не встановлено цим Кодексом. Якщо не доведено зворотне, вважається, що така звичайна ціна відповідає рівню ринкових цін.

У разі якщо ціни (націнки) на товари (роботи, послуги) підлягають державному регулюванню згідно із законодавством, звичайною вважається ціна, встановлена відповідно до правил такого регулювання. Це положення не поширюється на випадки, коли встановлюється мінімальна ціна продажу або індикативна ціна. У такому разі звичайна ціна операції визначається відповідно до статті 39 цього Кодексу, але не може бути меншою за мінімальну або індикативну ціну.

Якщо під час здійснення операції обов'язковим є проведення оцінки, вартість об'єкта оцінки є підставою для визначення звичайної ціни для цілей оподаткування за умови, що неможливо застосувати методи, зазначені у підпункті 39.3.1 пункту 39.3 статті 39 цього Кодексу.

Під час проведення аукціону (публічних торгів) звичайною вважається ціна, яка склалася за результатами такого аукціону (публічних торгів), обов'язковість проведення якого передбачено законом.

Якщо постачання товарів (робіт, послуг) здійснюється на підставі форвардного або ф'ючерсного контракту, звичайною ціною є ціна, яка відповідає рівню ринкових цін на момент укладення такого контракту.

Якщо продаж (відчуження) товарів, у тому числі майна, переданого у заставу позичальником з метою забезпечення вимог кредитора, здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною ціною є ціна, сформована під час такого продажу";

"14.1.159. пов'язані особи – юридичні та/або фізичні особи, відносини між якими можуть впливати на умови або економічні результати їх діяльності чи діяльності осіб, яких вони представляють.

При визнанні осіб пов'язаними враховується вплив, який може здійснюватися через володіння однією особою корпоративними правами інших осіб відповідно до укладених між ними договорів або за наявності іншої можливості однієї особи впливати на рішення, що приймаються іншими особами. При цьому такий вплив враховується незалежно від того, чи здійснюється він особою безпосередньо і самостійно або спільно з пов'язаними особами, що визнаються такими відповідно до цього підпункту.

Пов'язаними особами для цілей трансфертного ціноутворення визнаються:

а) юридичні особи – у разі якщо одна з таких осіб безпосередньо та/або опосередковано (через пов'язаних осіб) володіє корпоративними правами юридичної особи у розмірі 20 і більше відсотків;

б) фізична та юридична особа – у разі якщо фізична особа безпосередньо та/або опосередковано (через пов'язаних осіб) володіє корпоративними правами іншої юридичної особи у розмірі 20 і більше відсотків;

в) юридичні особи – у разі якщо одна і та сама особа безпосередньо та/або опосередковано володіє корпоративними правами таких юридичних осіб і розмір частки корпоративних прав у кожній юридичній особі становить 20 і більше відсотків;

г) юридична особа і особа, що має повноваження на призначення (обрання) одноособового виконавчого органу такої юридичної особи або на призначення (обрання) 50 і більше відсотків складу її колегіального виконавчого органу або наглядової ради;

ґ) юридичні особи, одноособові виконавчі органи яких призначені (обрані) за рішенням однієї і тієї самої особи (власника або уповноваженого ним органу);

д) юридичні особи, в яких 50 і більше відсотків складу колегіального виконавчого органу або наглядової ради призначено (обрано) за рішенням однієї і тієї самої особи (власника або уповноваженого ним органу);

е) юридичні особи, в яких 50 і більше відсотків складу колегіального виконавчого органу та/або наглядової ради становлять одні й ті самі фізичні особи;

є) юридична особа та фізична особа – у разі здійснення фізичною особою повноважень одноособового виконавчого органу такої юридичної особи;

ж) юридичні особи, в яких повноваження одноособового виконавчого органу здійснює одна й та сама особа;

з) фізичні особи: чоловік (дружина), батьки (у тому числі усиновлювачі), діти (повнолітні, неповнолітні, у тому числі усиновлені), повнорідні та неповнорідні брати і сестри, опікун, піклувальник, дитина, над якою встановлено опіку чи піклування.

Для фізичної особи загальна частка корпоративних прав платника податку (голосів у керівному органі), якою вона володіє, визначається як частка корпоративних прав, що безпосередньо належить такій фізичній особі, та частка корпоративних прав, що належить юридичним особам, які контролюються такою фізичною особою.

Якщо фізична особа визнається пов'язаною з іншими особами відповідно до цього підпункту, такі особи визнаються пов'язаними між собою";

3) доповнити підпунктом $14.1.251^1$ такого змісту:

"$14.1.251^1$. трансфертне ціноутворення – система визначення звичайної ціни товарів та/або результатів робіт (послуг) в операціях, визнаних відповідно до статті 39 цього Кодексу контрольованими".

2. Статтю 39 викласти в такій редакції:

"Стаття 39. Трансфертне ціноутворення

39.1. Принципи трансфертного ціноутворення

39.1.1. Податковий контроль за трансфертним ціноутворенням передбачає коригування податкових зобов'язань платника податків до рівня податкових зобов'язань, розрахованих за умови відповідності комерційних та/або фінансових умов контрольованої операції комерційним та/або фінансовим умовам, які мали місце під час здійснення зіставних операцій, передбачених цією статтею, сторони яких не є пов'язаними особами.

39.1.2. Визначення ціни під час здійснення контрольованих операцій проводиться за методами, встановленими пунктом 39.3 цієї статті, з метою перевірки правильності, повноти нарахування та сплати податку на прибуток підприємств та податку на додану вартість.

39.1.3. Ціна в контрольованій операції для цілей оподаткування визнається звичайною, якщо центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, не доведено зворотне або платником податків використано ціну, зазначену в договорі про взаємне узгодження цін під час здійснення контрольованих операцій, порядок укладення якого визначено пунктом 39.6 цієї статті, та ціну, зазначену в такому договорі, не може бути оскаржено в установленому цим Кодексом порядку.

39.1.4. У разі застосування платником податків під час здійснення контрольованих операцій цін, що не відповідають рівню звичайних цін на відповідні товари (роботи, послуги), та якщо внаслідок такої невідповідності виникає заниження податкового зобов'язання, платник податків має право самостійно провести коригування податкових зобов'язань і сплачених сум податку відповідно до підпункту 39.5.4 цієї статті.

39.2. Контрольовані операції

39.2.1. Для цілей цього Кодексу контрольованими операціями є:

39.2.1.1. господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами – нерезидентами;

– господарські операції з придбання (продажу) товарів (робіт, послуг), що здійснюються платниками податків з пов'язаними особами – резидентами, які:

– задекларували від'ємне значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток за попередній податковий (звітний) рік;

– застосовують спеціальні режими оподаткування станом на початок податкового (звітного) року;

– сплачують податок на прибуток підприємств та/або податок на додану вартість за іншою ставкою, ніж базова (основна), що встановлена відповідно до цього Кодексу, станом на початок податкового (звітного) року;

– не були платниками податку на прибуток підприємств та/або податку на додану вартість станом на початок податкового (звітного) року;

39.2.1.2. операції, однією із сторін яких є нерезидент, зареєстрований у державі (на території), в якій ставка податку на прибуток (корпоративний податок) на 5 і більше відсотків нижче, ніж в Україні, або який сплачує податок на прибуток (корпоративний податок) за ставкою на 5 і більше відсотків нижчою, ніж в Україні. Перелік таких держав (територій) затверджується Кабінетом Міністрів України. Цей перелік держав (територій) центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, публікує щороку в офіційних друкованих виданнях та на офіційному веб-сайті із зазначенням ставок податку на прибуток (корпоративний податок). Інформація про зміну ставок публікується протягом трьох місяців з моменту такої зміни.

39.2.1.3. У разі коли в державі (на території) реєстрації такого нерезидента встановлено більше ніж одну ставку податку на прибуток (корпоративного податку), платником податку подається довідка (або її нотаріально засвідчена копія), що підтверджує обрану нерезидентом ставку податку на прибуток (корпоративного податку), встановлену у державі його реєстрації, до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує податкову і митну політику, у строки, визначені підпунктом 39.4.2 цієї статті для подання звіту про контрольовані операції.

39.2.1.4. Операції, передбачені у підпунктах 39.2.1.1 і 39.2.1.2 цієї статті, визнаються контрольованими за умови, що загальна сума здійснених операцій платника податків з кожним контрагентом дорівнює або перевищує 50 мільйонів гривень (без урахування податку на додану вартість) за відповідний календарний рік.

<…>

8. Статтю 120 доповнити пунктом 120.3 такого змісту:

"120.3. Неподання платником податків звіту та/або обов'язкової документації про проведені ним протягом року контрольовані операції відповідно до вимог пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, -

тягне за собою накладання штрафу у розмірі:

5 відсотків загальної суми контрольованих операцій – у разі неподання звіту про контрольовані операції;

100 розмірів мінімальної заробітної плати – у разі неподання документації, визначеної підпунктом 39.4.8 пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу".

9. Пункт 153.2 статті 153 викласти в такій редакції:

"153.2. Оподаткування контрольованих операцій здійснюється у порядку, передбаченому статтею 39 цього Кодексу".

10. Пункт 188.1 статті 188 викласти в такій редакції:

"188.1. База оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості (у разі здійснення контрольованих операцій – не нижче звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу) з урахуванням загальнодержавних податків та зборів (крім податку на додану вартість та акцизного податку на спирт етиловий, що використовується виробниками – суб'єктами господарювання для виробництва лікарських засобів, у тому числі компонентів крові і вироблених з них препаратів (крім лікарських засобів у вигляді бальзамів та еліксирів), а також збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, що справляється з вартості послуг стільникового рухомого зв'язку).

До складу договірної (контрактної) вартості включаються будь-які суми коштів, вартість матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платнику податків безпосередньо покупцем або через будь-яку третю особу у зв'язку з компенсацією вартості товарів/послуг.

До бази оподаткування включаються вартість товарів/послуг, які постачаються (за виключенням суми компенсації на покриття різниці між фактичними витратами та регульованими цінами (тарифами) у вигляді виробничої дотації з бюджету та/або суми відшкодування орендодавцю – бюджетній установі витрат на утримання наданого в оренду нерухомого майна, на комунальні послуги та на енергоносії),

та вартість матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платнику податків безпосередньо отримувачем товарів/послуг, поставлених таким платником податку.

У випадках, передбачених статтею 189 цього Кодексу, база оподаткування визначається з урахуванням положень статті 189 цього Кодексу".

11. Абзац перший пункту 198.3 статті 198 викласти в такій редакції:

"198.3. Податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг (у разі здійснення контрольованих операцій – не вище рівня звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу) та складається з сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 цього Кодексу, протягом такого звітного періоду у зв'язку з:".

ЗВИЧАЙНІ ЦІНИ У ПОДАТКОВОМУ КОДЕКСІ

Норма ПКУ	зміст	Примітки
Податок на прибуток		
135.5.4.	Інші доходи включають вартість товарів, робіт, послуг, безоплатно отриманих платником податку у звітному періоді, визначена на рівні не нижче звичайної ціни	
137.19.	Доходи концесіонера у вигляді вартості, визначеної на рівні звичайної ціни, основних засобів, отриманих платником податків від концесієдавця відповідно до Закону України "Про особливості передачі в оренду чи концесію об'єктів централізованого водо-, теплопостачання і водовідведення, що перебувають у комунальній власності", визнаються в сумі, що дорівнює сумі амортизації відповідних активів, нарахованої згідно із статтею 145 цього Кодексу, одночасно з її нарахуванням.	
140.1.6.	будь-які витрати із страхування ризиків загибелі врожаю, транспортування продукції платника податку; цивільної відповідальності, пов'язаної з експлуатацією транспортних засобів, що перебувають у складі основних засобів платника податку; будь-які витрати із страхування ризиків, пов'язаних із виробництвом національних фільмів (у розмірі не більше 10 відсотків вартості виробництва національного фільму); екологічної та ядерної шкоди, що може бути завдана платником податку іншим особам; майна платника податку; об'єкта фінансового лізингу, а також оперативного лізингу, концесії державного чи комунального майна за умови, якщо це передбачено договором; фінансових, кредитних та інших ризиків платника податку, пов'язаних із провадженням ним господарської діяльності, в межах звичайної ціни страхового тарифу відповідного виду страхування, що діє на момент укладення такого страхового договору,	

146.7.	Первісна вартість об'єктів основних засобів, зобов'язання по розрахунках за якими визначені загальною сумою за кілька об'єктів, обчислюється розподілом цієї суми пропорційно звичайній ціні окремого об'єкта основних засобів.	
146.8.	Первісною вартістю основних засобів, що включені до статутного капіталу підприємства, визнається їх вартість, погоджена засновниками (учасниками) підприємства, але не вище звичайної ціни.	
146.9.	Первісна вартість об'єкта основних засобів, отриманого в обмін на подібний об'єкт, дорівнює вартості переданого об'єкта основних засобів, яка амортизується, за вирахуванням сум накопиченої амортизації, але не вище звичайної ціни об'єкта основних засобів, отриманого в обмін.	
146.10.	Первісна вартість об'єкта основних засобів, отриманого в обмін (або частковий обмін) на неподібний об'єкт, дорівнює вартості переданого об'єкта основних засобів, яка амортизується, за вирахуванням сум накопиченої амортизації, збільшеній/зменшеній на суму коштів чи їх еквівалента, що була передана/отримана під час обміну, але не вище звичайної ціни об'єкта основних засобів, отриманого в обмін.	
146.14.	Дохід від продажу або іншого відчуження об'єкта основних засобів та нематеріальних активів для цілей застосування цієї статті визначається згідно з договором про продаж або інше відчуження об'єкта основних засобів та нематеріальних активів, але не нижче звичайної ціни такого об'єкта (активу).	
147.3.	У разі якщо об'єкт нерухомого майна (нерухомість) придбається платником податку разом із землею, яка знаходиться під таким об'єктом чи є передумовою для забезпечення функціонального використання такого об'єкта нерухомості відповідно до норм, визначених законодавством, амортизації підлягає вартість такого об'єкта нерухомого майна. Вартість зазначеного об'єкта нерухомості визначається в сумі, що не перевищує звичайну ціну, без урахування вартості землі.	
147.5.	Для цілей цього пункту дохід, отриманий внаслідок продажу або іншого відчуження землі, визнається згідно з договором купівлі-продажу або іншого відчуження, але не нижче звичайної ціни такої землі.	
153.2.	Оподаткування контрольованих операцій здійснюється у порядку, передбаченому статтею 39 цього Кодексу.	

153.3.2.	У разі виплати дивідендів у формі, відмінній від грошової (крім випадків, передбачених підпунктом 153.3.5 цього пункту), базою для нарахування авансового внеску згідно з абзацом першим цього підпункту є вартість такої виплати, розрахована за звичайними цінами.	
153.7.	У разі якщо вартість об'єкта фінансового лізингу, що вперше або повторно вводиться в експлуатацію, визначається договором у сумі, що є меншою від вартості витрат на його придбання або спорудження, контролюючий орган має право провести позапланову перевірку для визначення рівня звичайної ціни;	
153.10.	Доходи та витрати від проведення товарообмінних (бартерних) операцій визначаються відповідно до договірної ціни такої операції, але не нижчої (вищої) від звичайних цін.	
Податок на додану вартість		
184.7.	Якщо товари/послуги, необоротні активи, суми податку по яких були включені до складу податкового кредиту, не були використані в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності, такий платник податку в останньому звітному (податковому) періоді не пізніше дати анулювання його реєстрації як платника податку зобов'язаний визначити податкові зобов'язання по таких товарах/послугах, необоротних активах виходячи із звичайної ціни відповідних товарів/послуг чи необоротних активів, крім випадків анулювання реєстрації як платника податку внаслідок реорганізації платника податку шляхом приєднання, злиття, перетворення, поділу та виділення відповідно до закону.	
188.1.	База оподаткування операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості (у разі здійснення контрольованих операцій - не нижче звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу) з урахуванням загальнодержавних податків та зборів (крім податку на додану вартість та акцизного податку на спирт етиловий, що використовується виробниками - суб'єктами господарювання для виробництва лікарських засобів, у тому числі компонентів крові і вироблених з них препаратів (крім лікарських засобів у вигляді бальзамів та еліксирів), а також збору на обов'язкове державне пенсійне страхування, що справляється з вартості послуг стільникового рухомого зв'язку).	

	До складу договірної (контрактної) вартості включаються будь-які суми коштів, вартість матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платнику податків безпосередньо покупцем або через будь-яку третю особу у зв'язку з компенсацією вартості товарів/послуг. До бази оподаткування включаються вартість товарів/послуг, які постачаються (за виключенням суми компенсації на покриття різниці між фактичними витратами та регульованими цінами (тарифами) у вигляді виробничої дотації з бюджету та/або суми відшкодування орендодавцю - бюджетній установі витрат на утримання наданого в оренду нерухомого майна, на комунальні послуги та на енергоносії), та вартість матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платнику податків безпосередньо отримувачем товарів/послуг, поставлених таким платником податку. У випадках, передбачених статтею 189 цього Кодексу, база оподаткування визначається з урахуванням положень статті 189 цього Кодексу.	
189.1.	У разі здійснення операцій відповідно до пункту 198.5 статті 198 цього Кодексу база оподаткування за необоротними активами визначається виходячи з балансової (залишкової) вартості, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються такі операції (у разі відсутності обліку необоротних активів - виходячи із звичайної ціни), а за товарами/послугами - виходячи з вартості їх придбання.	
189.3.	При цьому ціна продажу вживаного транспортного засобу визначається: для фізичної особи виходячи з ціни, зазначеної у договорі купівлі-продажу, але не нижче оціночної вартості такого засобу, розрахованої суб'єктом оціночної діяльності, уповноваженим здійснювати оцінку відповідно до закону; для платників податку виходячи з договірної (контрактної) вартості, але не нижче звичайних цін.	
189.9.	У разі якщо основні виробничі або невиробничі засоби ліквідуються за самостійним рішенням платника податку, така ліквідація для цілей оподаткування	

	розглядається як постачання таких основних виробничих або невиробничих засобів за звичайними цінами, але не нижче балансової вартості на момент ліквідації. Норма цього пункту не поширюється на випадки, коли основні виробничі або невиробничі засоби ліквідуються у зв'язку з їх знищенням або зруйнуванням внаслідок дії обставин непереборної сили, в інших випадках, коли така ліквідація здійснюється без згоди платника податку, у тому числі в разі викрадення основних виробничих або невиробничих засобів, що підтверджується відповідно до законодавства або коли платник податку подає контролюючому органу відповідний документ про знищення, розібрання або перетворення основних виробничих або невиробничих засобів у інший спосіб, внаслідок чого вони не можуть використовуватися за первісним призначенням.	
190.2.	Для послуг, які постачаються нерезидентами на митній території України, базою оподаткування є договірна (контрактна) вартість таких послуг з урахуванням податків та зборів, за винятком податку на додану вартість, що включаються до ціни постачання відповідно до законодавства. Визначена вартість перераховується в національну валюту за валютним (обмінним) курсом Національного банку України на дату виникнення податкових зобов'язань. У разі отримання послуг від нерезидентів без їх оплати база оподаткування визначається, виходячи із звичайних цін на такі послуги без урахування податку.	
198.3.	Податковий кредит звітного періоду визначається виходячи з договірної (контрактної) вартості товарів/послуг (у разі здійснення контрольованих операцій - не вище рівня звичайних цін, визначених відповідно до статті 39 цього Кодексу) та складається з сум податків, нарахованих (сплачених) платником податку за ставкою, встановленою пунктом 193.1 статті 193 цього Кодексу, протягом такого звітного періоду у зв'язку з: придбанням або виготовленням товарів (у тому числі при їх імпорті) та послуг з метою їх подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку; придбанням (будівництвом, спорудженням)	

	основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи), у тому числі при їх імпорті, з метою подальшого використання в оподатковуваних операціях у межах господарської діяльності платника податку.	
Податок з доходів фізичних осіб		
164.2.17.	дохід, отриманий платником податку як додаткове благо (крім випадків, передбачених статтею 165 цього Кодексу) у вигляді: е) вартості безоплатно отриманих товарів (робіт, послуг), визначеної за правилами звичайної ціни, а також суми знижки звичайної ціни (вартості) товарів (робіт, послуг), індивідуально призначеної для такого платника податку.	
164.5.	Під час нарахування (надання) доходів у будь-якій негрошовій формі базою оподаткування є вартість такого доходу, розрахована за звичайними цінами, правила визначення яких встановлені згідно з цим Кодексом, помножена на коефіцієнт, який обчислюється за такою формулою: К = 100 : (100 - Сп),	